

Sygn. akt II K 582/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2014 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Kowalik

Protokolant: Barbara Lesiak

po rozpoznaniu dnia 8 września 2014 roku sprawy karnej

L. G. (1)

urodzonego (...) w Ś., syna T. i T. z domu (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 maja 2014 roku około godz. 21.30 na ul. (...) w J. Śl. Woj. (...) będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy II Wydz. Karny sygn. akt II K 994/11 z dnia 1.03.2012 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości kierował w ruchu lądowym motorowerem marki K. W. nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 3,02 promila alkoholu we krwi

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

I. oskarżonego **L. G. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, że przyjmuje iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości przy zawartości 3,02 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. występku z art. 178 a § 4 kk i za ten czyn na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 582/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k- 6-7, 23

protokół użycia alkometru – k- 2

notatka urzędowa – k- 1

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 01.03.2012r. w sprawie sygn. akt II K 994/11 L. G. (1) został skazany za czyn z art. 178a§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2, orzeczono środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres lat 2 oraz świadczenie pieniężne w kwocie 100 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Dowód: karta karna oskarżonego – k- 8-9

wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 01.03.2012r. w sprawie sygn.

akt II K 994/11 – k - 12

Ł. G. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym w sprawie.

Sąd zważył:

Oceniając materiał dowodowy zebrany w sprawie uznać należy, że sprawstwo i wina Ł. G. (1) nie budzi żadnych wątpliwości.

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego oraz przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia potwierdzające jego sprawstwo w zakresie czynu z art. 178a§4 kk. Potwierdził, iż spożywał alkohol, podał jaki i w jakiej ilości, choć nie był jednak w stanie w racjonalny sposób wyjaśnić, z jakiego powodu w takim stanie kierował motorowerem. Chęć zrobienia o godzinie 21.00 zakupów w J. nie tłumaczy w żaden sposób zachowania oskarżonego. Mimo tego wyjaśnieniom Ł. G. (1) należało przyznać walor wiarygodności co do okoliczności będących podstawą ustaleń faktycznych w sprawie, zwłaszcza że znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie, jak choćby w protokole użycia alkometru czy notatce urzędowej z dnia 10.05.2014r.

Zdaniem Sądu oskarżony swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 178a§4 kk, a jego wina została udowodniona.

Ł. G. (1) w dniu 10.05.2014r. w J., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości – 3,02 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu (w tym zakresie Sąd dokonał stosownej korekty opisu czynu, gdyż nie zostało przeprowadzone badanie krwi oskarżonego) – kierował w ruchu lądowym motorowerem marki K. W. o numerze rejestracyjnym (...), a czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 01.03.2012r. w sprawie sygn. akt II K 994/11 za czyn z art. 178a§1 kk, a więc za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Poza sporem pozostają: kwestia kierowania przez oskarżonego pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym, stan trzeźwości Ł. G., a także umyślność występkę oskarżonego, gdyż doskonale zdawał sobie sprawę z orzeczenia Sądu w postaci cyt. powyżej wyroku z dnia 01.03.2012r., co potwierdzają złożone przez niego wyjaśnienia.

Stan nietrzeźwości zachodzi – zgodnie z art. 115§16 kk - gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do stężenia we krwi przekraczającego 0,5‰ albo obecności w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg w 1 dm³.

Wyniki badania powietrza wydychanego przez oskarżonego jednoznacznie potwierdzają jego stan nietrzeźwości. Mimo wiedzy co do uprzedniej karalności za tego rodzaju przestępstwo oraz świadomości swojego stanu oskarżony, po uprzednim spożyciu alkoholu, zdecydował się na ponowne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej.

Ł. G. (1) był już wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie w stanie nietrzeźwości pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, a więc za czyn z art. 178a§1 kk (wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 01.03.2012r. w sprawie sygn. akt II K 994/11). Dlatego też – biorąc pod uwagę fakt popełnienia przez niego ponownie takiego samego czynu tj. czynu z art. 178a§1 kk - właściwa jest przyjęta przez Sąd kwalifikacja prawna czynu z art. 178a§4 kk.

Na niekorzyść oskarżonego Sąd natomiast potraktował znaczny stopień społecznej szkodliwości jego zachowania i stworzone przez niego zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego (oskarżony wszak przemieszczał się pokonując niemały odcinek drogi) oraz powszechność przestępstw z art. 178a§1 i 4 kk, których liczba na przestrzeni ostatnich lat ciągle nie ulega zmniejszeniu. Oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości (3,02‰ alkoholu w wydychanym powietrzu) miał znacznie ograniczoną możliwość prawidłowej reakcji na ewentualne zdarzenia na

drodze. Nie bez znaczenia na wymiar kary pozostaje uprzednia karalność oskarżonego za czyny z art. 178a§1 kk. Sąd miał też na względzie cele wychowawcze – w zakresie kształtowania właściwej postawy i krytycznego stosunku do własnego czynu, oraz zapobiegawcze – w zakresie skutecznego odstraszenia przed powrotem na drogę przestępstwa, które kara ma osiągnąć wobec oskarżonego, ale także cele prewencji ogólnej zwłaszcza w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. W sytuacji sprawców takich jak oskarżony konieczna jest zdecydowana i surowa reakcja ze strony Sądu, gdyż patrząc na zachowanie oskarżonego i jego jawne lekceważenie orzeczeń Sądu zastanowić się należy nad skutecznością orzekanych kar i środków karnych. Okazuje się bowiem, że nie spełniają one swoich celów, zwłaszcza w zakresie zapobieżenia powrotowi do przestępstwa oraz wdrożenia sprawców do przestrzegania obowiązującego prawa, czego dobitnym przykładem jest postawa i zachowanie oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności uwzględniając również uprzednią karalność oskarżonego jako okoliczność przemawiającą za orzeczeniem kary bezwzględnej pozbawienia wolności. W tej konkretnej sprawie w ocenie Sądu wobec oskarżonego zachodzi negatywna prognoza kryminologiczna i orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nadal nie powstrzyma oskarżonego od kolejnego naruszania prawa. W tej konkretnej sytuacji w wobec tego konkretnego sprawcy, który dostał już przecież szansę zmiany swojej postawy i stosunku do obowiązujący przepisów prawa, tylko kara bezwzględna pozbawienia wolności - choć orzeczona w dolnej granicy ustawowego zagrożenia - skutecznie powstrzyma oskarżonego od podejmowania w przyszłości działań mogących naruszać porządek prawny. Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd orzekł jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Orzekając wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w oparciu o art. 42§2 kk Sąd miał na uwadze z jednej strony stopień nietrzeźwości (znaczny) oraz postawę oskarżonego i stopień zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu spowodowany działaniem oskarżonego. Niewątpliwie oskarżony kierując w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym świadomie naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wykazując się lekkomyślnością w działaniu oraz brakiem zdolności przewidywania negatywnych skutków swojego zachowania. Stworzył w ten sposób zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu, ponieważ nie był w stanie właściwie ocenić i reagować na sytuacje zaistniałe na drodze. Powszechnie wiadomo, że tego rodzaju zachowania są penalizowane przez kodeks karny, a oskarżony był już karany sędownie za tego takie samo przestępstwo. Oskarżony doskonale wiedział w jaki sposób alkohol wpływa na organizm człowieka oraz jak wielkie niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia innych uczestników ruchu drogowego stwarza nietrzeźwy kierujący na drodze. Dlatego też Sąd uznał, że orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 lat będzie wystarczającym dla osiągnięcia celów tego środka karnego zwłaszcza w zakresie oddziaływania na postawę oskarżonego tak, by zmienił swoje nastawienie do obowiązujących reguł bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wyciągnął pozytywne wnioski ze swojego nagannego zachowania i nie wchodził ponownie w konflikty z prawem.

O kosztach procesu Sąd orzekł biorąc pod uwagę sytuację finansową oskarżonego i w tym przypadku na mocy art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, wydatkami obciążając Skarb Państwa, a na mocy art. 17 ust.1 Ustawy z dn. 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn.: Dz. Ust. z 1983r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił go również od opłaty uznając, że uiszczenie w/w kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.